

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Magnentio & Betranione tyrannis, & cede Constantis. Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTORIAE

qui fidem confiteretur Consubstantialis. In quibusdam ecclesiis ministros etiam creat. Atque ista origo erat alterius illi obiectæ criminationis, quod in alienis ecclesiis ministros ordinauerat. Verum de iis, quæ id temporis Athanasio acciderant, ista hæcenus.

*De Magnentio & Berranione tyrannis, & cede
Constantis. C. A. P. X X.*

INterea Reip. statum non leuis exiguisve tumultus occupauit: de quo, quæ summatim percurrenda duximus, complectar breui. Constantino, qui Constantinopolim condiderat, morte extincto, tres eius filij (sicut in primo libro commemoratum est) in imperium succedunt. Ex quorum numero Constantinum, qui à patre nomen accepit, vnum fuisse, vnaque regnasse intelligendum est. Quem, vbi ad exitum tempus regnauerat, milites interfecerunt. Atque vt Constantius eum trucidare non iusserat, sic eadem certè nõ vetuit. Quod autem ille Constantinus iunior, dum in fines Imperij fratris sui irruptionem faceret, dumq; ipse cum militibus manum confingeret, interemptus sit, sæpius iam ante dictum est. Post cuius interitum, bellum à Persis contra Romanos est excitatum: in quo Constantius nihil feliciter prosperè gessit. Nam noctu prelio circiter terminos inter Romanorum & Persarum imperium interiectos, commisso, Persarum copiarum tum videbantur ad tempus superiores fuisse. Eodem tempore res Christianorum neutiquam erant pacatæ & tranquillæ, sed propter Athanasium, & verbum Consubstantialia, acris fuit in ecclesiis dimicatio. Quibus ad hunc modum constitutis, Magnentius in partibus versus occidentem tyrannus exoritur: hic Constantem partium ad occidentem spectantium imperatorem, iam tum in Gallia commorantem, per insidias è medio sustulit. Qua re gesta, Bellum intestinum grauissimum concitatur. Magnentius tyrannus tota Italia potitur: Affricam & Lybiam suo imperio subiicit: ipsam Galliam occupat. Porro autem Sirmij vrbs Illyrij alter tyrannus à militibus excitatur, cui nomen erat Britannio. Quinetiam Romæ similiter tumultus cietur. Nam Nepotianus, sororis Constantij filius gladiatorum manu stipatus imperium affectat. Hunc Magnentij duces

duces trucidant. Magnentius incursione facta, omnes occidentis partes subegit.

Quòd ubi partium occidentalium Imperator vita functus esset, iterum sedibus suis Paulus & Athanasius exturbantur, ille in exilium eiectus è medio sublatus est, hic verò fuga sibi consuluit.

CAP. XXI.

Istorum malorum omnium concursatio exiguo temporis momento facta est. Quarto namq; anno post concilium Sardicense acciderunt, Sergio & Nigriano Coss. Quibus Constantio nuntiatis, totius imperii gubernacula putavit ad se peruenisse. Imperator igitur in partibus orientis declaratus, bellum contra tyrannos cum omni apparatu mouere instituit. Athanasii autem aduersarii, tempus opportunum sibi oblatum arbitrati, contra illum, cum nondum Alexandriam aduentauerat, grauissima crimina de integro cõfingunt: Imperatoremq; Constantium docent, eum vniuersam Aegyptum & Lybiam peruertisse. Delectus ministrorum, quem in alienis ecclesiis fecerat, calumniam aduersus eum maximè auxit. Athanasius interea Alexandriam reuersus, varia episcoporum Aegypti concilia congregauit. Illi tum decretis episcoporum, qui Sardicæ conuenerant, tum concilio Hierosolymis à Maximo coacto, congruentia faciunt. Imperator verò, qui iam pridem Ariano errore implicatus tenebatur, omnia, quæ antea decreuerat, in cõtrariam partem detorsit. Ac primum Paulum episcopum Constantinopolitanum in exilium eijci iubet: quem quidem illi, qui eum abducebant, Cucusi vrbis Cappadociæ, nequiter strangularunt. Marcello etiam Ancyra expulso, Basilius rursus illi ecclesiæ præficitur. Lucius item episcopus Adrianopolis, in vincula coniectus, carceris cruciatu interiit. Quinetiam ea, quæ de Athanasio erant ad Imperatorem relata, tam ingenti iracundiæ æstu illum incenderunt, vt è medio tolli, vbicumque terrarum reperiretur, mandaret. Porrò autem Theodulum, & Olympium ecclesiarum Thraciæ præfules, similiter neci dare iubet. Verùm quæ imperator statuerat, non clam Athanasio fuere: sed maturè præsenties,